

ЗМІСТ

<i>Пролог</i>	7
<i>Розділ 1. ТОВ «Молоді авантюристи»</i>	10
<i>Розділ 2. Пропозиція містера Віттінгтона</i>	24
<i>Розділ 3. Завада</i>	37
<i>Розділ 4. Хто така Джейн Фінн?</i>	47
<i>Розділ 5. Містер Джуліус П. Гершайммер</i>	61
<i>Розділ 6. План дій</i>	71
<i>Розділ 7. Будинок у Сохо</i>	82
<i>Розділ 8. Пригоди Томмі</i>	91
<i>Розділ 9. Таппенс іде в покоївки</i>	106
<i>Розділ 10. На сцені з'являється сер Джеймс Піл Еджертон</i>	121
<i>Розділ 11. Джуліус розповідає історію</i>	132
<i>Розділ 12. Друг у біді</i>	147
<i>Розділ 13. Нічна варта</i>	174
<i>Розділ 14. Консультація</i>	189
<i>Розділ 15. Таппенс отримує пропозицію</i>	200

<i>Розділ 16. Подальші пригоди Томмі</i>	<i>212</i>
<i>Розділ 17. Аннетт</i>	<i>226</i>
<i>Розділ 18. Телеграма</i>	<i>250</i>
<i>Розділ 19. Джейн Фінн</i>	<i>271</i>
<i>Розділ 20. Надто пізно</i>	<i>287</i>
<i>Розділ 21. Томмі робить відкриття</i>	<i>297</i>
<i>Розділ 22. На Даунінг-стріт</i>	<i>306</i>
<i>Розділ 23. Наввипередки з часом</i>	<i>315</i>
<i>Розділ 24. Джуліус робить свій хід</i>	<i>326</i>
<i>Розділ 25. Історія Джейн</i>	<i>343</i>
<i>Розділ 26. Містер Браун</i>	<i>365</i>
<i>Розділ 27. Звана вечеря в «Савої»</i>	<i>374</i>
<i>Розділ 28. І опісля</i>	<i>390</i>

РОЗДІЛ I

ТОВ «Молоді авантюристи»

— Томмі, стариганю!

— Таппенс, старушенціє!

Двійко молодих людей дружньо привіталися, миттєво заблокувавши при цьому вихід з метро на Дувр-стріт. Такі звертання були оманливі — сумарний вік цих двох явно не сягав бодай сорока п'яти.

— Триста років тебе не бачив, — продовжував юнак. — Куди зібралася? Ходімо, пожуємо булочки разом. Нам тут уже всі не раді — стоїмо отак на проході. Ходімо звідси.

Дівчина погодилась, і вони рушили по Дувр-стріт у бік Пікаділлі.

— Отже, — мовив Томмі, — куди підемо?

Легка тривога, що пролунала в його тоні, не лишилась непоміченою для гострого слуху міс Пруденс Каулі, із загадкових причин відомої близьким друзям як Таппенс¹. Дівчина миттєво стрепенулася:

¹ «Таппенс» — англійська назва двопенсової монети.
(Тут і далі прим. перекл.)

— Томмі, у тебе ні гроша!

— Ще чого, — непереконливо заявив Томмі. — Купаюся в грошах.

— Ти завжди був кепським брехуном, — суворо мовила Таппенс, — хоч колись ти й переконав сестру Грінбенк, що лікар призначив тобі пиво для тонусу, але забув внести це в бюлетень. Пам'ятаєш?

Томмі всміхнувся.

— Ще б пак! А як розлютилася стара кішка, коли дізналася! Не скажу, що вона погана людина, матінка Грінбенк. Старий добрий шпиталь... Покинула службу, як усі?

Таппенс зітхнула.

— Так. І ти теж?

Томмі кивнув.

— Два місяці тому.

— Нагородні? — натякнула Таппенс.

— Витратив.

— О, Томмі!

— Ні, старенька, не в шаленій гульбі. Не з моїм щастям! Вартість житла — як зараз усюди, або можна жити в саду. Повір, якщо не знаєш...

— Дитя моє, — перервала Таппенс, — нема такого, чого я *не* знаю про вартість житла. Ось ми і в «Лайонз», і кожен платитиме за себе. Ось так! — І Таппенс повела його нагору.

У приміщенні було людно, і вони блукали в пошуках столика, ловлячи при цьому уривки розмов.

— ...І знаєш, вона сіла й заплакала, коли я сказав, що зрештою квартира їй не дістанеться.

— ...Це була просто *угода*, моя люба! Як та, що привезла Мейбел Льюїс із Парижа...

— Кумедно, чого тільки не почуєш випадково, — пробурмотів Томмі. — Сьогодні стрів на вулиці двох дженджиків, які говорили про якусь Джейн Фінн. Ти колись чула таке ім'я?

Але цієї миті дві літні пані підвелися й стали збирати пакунки, і Таппенс спритно прослизнула на одне зі звільнених місць.

Томмі замовив чай і булочки. Таппенс замовила чай і тост із маслом.

— І потурбуйтеся, щоб чай подали в окремих чайниках, — суворо додала вона.

Томмі сів напроти неї. Його непокриту голову прикрашала кучма елегантно зачесаного рудого волосся. Обличчя його було негарне, та приємне — без виразних рис, проте безсумнівно обличчя джентльмена й спортсмена. Коричневий костюм був добре скроєний, та небезпечно близький до того, щоб геть зноситися.

Сидячи тут, вони видавалися доволі сучасною парою. Таппенс не претендувала на звання красуні, але прослідковувався певний характер і шарм

в ельфійських рисах її обличчя — із тим чітко окресленим підборіддям і великими, широко посадженими сірими очима, які затуманено дивилися з-під прямих чорних брів. Поверх чорного, коротко підстриженого волосся мала маленьку яскраво-зелену шапочку, а її надзвичайно коротка й доволі блаженська спідниця відкривала пару нетипово витончених гомілок. Її вигляд демонстрував відважну спробу бути елегантною.

Нарешті подали чай, і Таппенс, пробудившись від задуми, налила собі чашку.

— Отже, — мовив Томмі, відкушуючи великий шматок булочки, — розповідай, що нового. Пам'ятаєш, востаннє ми бачились у шпиталі у 1916-му.

— Дуже добре. — Таппенс невимушено взяла тост із маслом. — Скорочена біографія міс Пруденс Каулі, п'ятої доньки архідиякона Каулі з Літл-Міссенделл, графство Саффолк. На початку війни міс Каулі покинула принади (й тяготи) домашнього життя й прибула до Лондона, де вступила на службу до офіцерського шпиталю. Перший місяць: перемивала шістсот сорок вісім тарілок щодня. Другий місяць: підвищена до витирання вищезазначених тарілок. Третій місяць: підвищена до чищення картоплі. Четвертий місяць: підвищена до нарізання хліба та масла. П'ятий місяць: підвищена до обов'язків прибиральниці палат поверхом

вище, зі шваброю та відром. Шостий місяць: підвищена до обслуговування столів. Сьомий місяць: приємна зовнішність і гарні манери так вражають, що мене підвищують до обслуговування сестер! Восьмий місяць: легкий спад у кар'єрі. Сестра Бонд з'їла яйце сестри Вестгейвен! Великий скандал! Винна однозначно прислуга! За неуважність у таких речах надто суворих покарань не буває. Знову швабра і відро! «Так полягли хоробрі!» Дев'ятий місяць: підвищена до підмітання палат, де зустріла друга дитинства в особі лейтенанта Томаса Бересфорда (мій уклін, Томмі!), якого не бачила довгих п'ять років. Зустріч була приязною! Десятий місяць: отримала догану від матрони за похід у кіно в супроводі одного з пацієнтів, а саме вищезгаданого лейтенанта Томаса Бересфорда. Одинадцятий і дванадцятий місяці: із цілковитим успіхом повернулася до обов'язків покоївки. Наприкінці року в сяйві слави покинула службу в шпиталі. Після того талановита міс Каулі успішно водила торговий фургон, моторну вантажівку та генеральську машину. Останнє було найприємніше. То був доволі молодий генерал!

— Що за пройда? — запитав Томмі. — Аж верне від згадки, як це начальство каталося з Військового міністерства до «Савою», а з «Савою» — у Військове міністерство!